

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Václava Trajera a soudkyň Mgr. Daniely Menclové a Mgr. Lenky Havlíčkové ve věci

žalobkyně: **Pražská mediální společnost, s. r. o.**, IČ: 07632967,
sídlem Ctiněves č. p. 64, 413 01 Ctiněves,
zastoupená daňovým poradcem Ing. Pavlem Řádkem,
sídlem Křížíkova 1120, 430 01 Chomutov,

proti

žalovanému: **Finanční úřad pro Ústecký kraj**,
sídlem Velká Hradební 61/39, 400 21 Ústí nad Labem,

o žalobě proti nezákonnému zásahu správního orgánu,

takto:

- I. Žaloba, jíž se žalobkyně domáhala ochrany před nezákonným zásahem žalovaného spatřovaným v nesprávném posouzení její přihlášky k dani z přidané hodnoty ze dne 15. 2. 2019 jako odvolání, včetně požadavku na uložení povinnosti žalovanému registrovat žalobkyni k DPH, **se odmítá.**
- II. Žaloba, jíž se žalobkyně domáhala ochrany před nezákonným zásahem žalovaného spatřovaným ve Sdělení ke stížnosti vydaného Finančním úřadem pro Ústecký dne 25. 4. 2019, č. j. 1208118/19/2507-40050-501721, ke stížnost žalobkyně ze dne 8. 3. 2019, **se odmítá.**
- III. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- IV. Žalobkyni **se vrací** zaplacený **soudní poplatek** ve výši 2 000 Kč. Částka 2 000 Kč bude žalobkyni vrácena z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Podanou žalobou na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu podle § 82 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) se žalobkyně prostřednictvím svého zástupce domáhala, aby soud žalovanému uložil „*neprodleně žalobkyni registrovat k dani z přidané hodnoty na základě přihlášky žalobkyně podané dne 15. 2. 2019.*“
2. Zároveň se žalobkyně domáhala toho, aby soud uložil žalovanému povinnost nahradit jí náklady soudního řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

3. V podané žalobě žalobkyně uvedla, že dne 17. 12. 2018 podala přihlášku k registraci k dani z přidané hodnoty (dále jen „DPH“) podle § 6b odst. 2 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (dále jen „zákon o DPH“). Rozhodnutím ze dne 7. 2. 2019, č. j. 253614/19/2512-40512-508153, byla žalovaným registrace žalobkyně k DPH na základě její přihlášky ze dne 17. 12. 2018 zamítnuta. Rozhodnutí žalovaného bylo žalobkyni doručeno dne 11. 2. 2019. Vzhledem k tomu, že žalobkyně považovala rozhodnutí za věcně správné, nepodala proti němu odvolání. Dne 15. 2. 2019 podala žalobkyně novou přihlášku k DPH, a to z důvodu dobrovolné registrace k DPH podle § 6f odst. 1 zákona o DPH. Žalovaný dne 22. 2. 2019 vydal výzvu k prokázání skutečností, v níž konstatoval, že nově podanou přihlášku posoudil jako odvolání proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 2. 2019, jelikož přihláška byla podána v odvolací lhůtě proti tomuto rozhodnutí. Ve výzvě uvedl, že požaduje doložit, jakou konkrétní činnost bude žalobkyně uskutečňovat, jak bude tato činnost zabezpečena po stránce personální, materiální a technické, kdo povede účetnictví aj. K výzvě žalovaný přiložil nečíslovaný formulář „Přílohy přihlášky k registraci k DPH“, který požadoval vyplnit.
4. Žalobkyně na uvedenou výzvu reagovala vyplněním připojeného formuláře a dne 8. 3. 2019 podala stížnost proti postupu správce daně, v níž uvedla důvody, pro které má za to, že je osobou povinnou k DPH a podotkla, že otálením s její registrací k DPH žalovaný porušuje nejen příslušná ustanovení zákona, ale rovněž vnitřní předpisy. Žalovaný reagoval sdělením ke stížnosti ze dne 25. 4. 2019, č. j. 1208118/19/2507-40050-501721, v níž neuvedl žádné důvody, které by ho vedly k pochybnostem o oprávněných požadavcích žalobkyně. Pouze konstatoval, že *„správce daně má právo, ale i povinnost ověřit, zda je žadatel o registraci osobou povinnou k dani a požadovat prokázání úmyslu činnost fakticky zahájit“*. Žalobkyně s žalovaným nesouhlasila. Žalobkyně měla za to, že žalovaný je oprávněn přes znalost úmyslů žalobkyně, deklarovaných zejména v notářském zápisu o založení obchodní společnosti, podmiňovat registraci k DPH pouze pokud má důvodné pochybnosti o úmyslech žalobkyně deklarovaných ve veřejné listině. Žalobkyně se domnívala, že splňuje podmínky pro registraci k DPH a žalovaný se podmiňováním registrace prokazováním dalších skutečností dopouští nečinnosti.
5. Právě otálením žalovaného s registrací žalobkyně k DPH se žalobkyně cítila být zasažena na svých právech, a jelikož měla za to, že jí proti popsanému postupu daňový řád neposkytuje žádnou ochranu a nečinnost žalovaného trvá, jako nezákonný zásah žádala soud, aby žalovanému uložil povinnost neprodleně registrovat žalobkyni k DPH podle přihlášky žalobkyně podané dne 15. 2. 2019.
6. S ohledem na obsah podané žaloby, návrh výroku rozsudku, jakož i s přihlédnutím k označení žaloby žalobkyně nebylo možné jednoznačně seznat, zda se v daném případě jedná o žalobu na ochranu proti nezákonnému zásahu správního orgánu či zda se jedná o žalobu na ochranu před nečinností žalovaného, a proto soud vyzval žalobkyni výzvou ze dne 18. 1. 2022, č. j. 15 A 101/2019-25, k odstranění vad žaloby.
7. Žalobkyně v podání ze dne 3. 2. 2022 uvedla, že svou žalobu vymezuje jako žalobu podle § 82 s. ř. s., tj. jako žalobu na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu.
8. Dále uvedla, že *„za předmětný nezákonný zásah považuje nesprávné posouzení stížnosti žalobkyně ze dne 8. 3. 2019, sdělené žalobkyni Sdělením ke stížnosti č. j. 269052/19/2507-40050-501721“* (dle obsahu správního spisu správně č. j. 1208118/19/2507-40050-501721 – pozn. soudu). Stížnost žalobkyně podala, neboť proti nesprávnému posouzení podané

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T

příhlášky k registraci k DPH daňový řád neposkytuje jinou ochranu. Za nesprávné považovala též posouzení příhlášky k registraci k DPH ze dne 15. 2. 2019 jako odvolání proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 2. 2019, a to zejména z toho důvodu, že neobsahuje náležitosti odvolání podle § 112 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád (dále jen „daňový řád“).

9. Žalobkyně žádala, aby soud určil, že posouzení její příhlášky k registraci k DPH ze dne 15. 2. 2019 jako odvolání proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 2. 2019 je nezákonné, a aby žalovanému uložil povinnost neprodleně žalobkyni registrovat k DPH.
10. Z předložené spisové dokumentace soud zjistil, že žalobkyně dne 17. 12. 2018 podala přihlášku k registraci k DPH, žalovaný však rozhodnutím ze dne 7. 2. 2019, č. j. 253614/19/2512-40512-508153, registraci zamítl. Dne 15. 2. 2019, tj. ve lhůtě pro podání odvolání proti shora uvedenému rozhodnutí žalovaného, podala žalobkyně novou přihlášku k registraci k DPH. Žalovaný postupoval tak, že novou přihlášku posoudil jako odvolání proti zmíněnému rozhodnutí ze dne 7. 2. 2019. Proti tomuto postupu podala žalobkyně stížnost ve smyslu § 261 daňového řádu, kterou žalovaný Sdělením ke stížnosti ze dne 25. 4. 2019 shledal nedůvodnou. Dne 18. 3. 2019 Odvolací finanční ředitelství zamítlo odvolání žalobkyně proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 2. 2019 a rozhodnutí žalovaného potvrdilo.
11. Nejprve se soud zabýval tím, zda je žaloba na ochranu proti nezákonnému zásahu přípustná, pokud jde o tu část, kterou žalobkyně napadala nesprávné posouzení její příhlášky k registraci k DPH ze dne 15. 2. 2019 jako odvolání proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 2. 2019.
12. Podle § 82 s. ř. s., platí, že *„[k]aždý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.“*
13. Podle § 85 s. ř. s., platí, že *„[ž]aloba je nepřípustná, lze-li se ochrany nebo nápravy domáhat jinými právními prostředky; to neplatí v případě, domáhá-li se žalobce pouze určení, že zásah byl nezákonný.“*
14. Z § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. vyplývá, že *„[n]estanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh je podle tohoto zákona nepřípustný.“*
15. Před vlastním projednáním věci je soud vždy povinen zkoumat, zda jsou splněny podmínky řízení a zda neexistují překážky bránící věcnému projednání žaloby. V případě žaloby na ochranu před nezákonným zásahem musí soud mimo jiné vyhodnotit, zda žaloba není nepřípustná ve smyslu shora citovaného § 85 s. ř. s.
16. V daném případě soud shledal, že žaloba podaná dne 14. 5. 2019 směřuje proti postupu žalovaného v rámci registračního řízení, resp. proti nesprávnému posouzení příhlášky k registraci k DPH ze dne 15. 2. 2019 jako odvolání proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 2. 2019, č. j. 253614/19/2512-40512-508153, kterým byla žalovaným zamítnuta registrace žalobkyně k DPH na základě její příhlášky ze dne 17. 12. 2018.
17. Podle názoru soudu se žalobkyně proti tvrzenému pochybení žalovaného mohla bránit v odvolacím řízení vedeném Odvolacím finančním ředitelstvím, a poté případně žalobou podle § 65 a násl. s. ř. s. proti rozhodnutí o odvolání. Soud zdůrazňuje, že žaloba na

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T

ochranu před nezákonným zásahem představuje subsidiární prostředek ochrany určený pro situace, kdy osoba dotčená tvrzeným nezákonným zásahem nemá jinou možnost jak se domoci ochrany svých práv. Smyslem zásahové žaloby pak rozhodně není poskytovat ochranu proti dílčím procesním postupům (úkonům) správních orgánů v průběhu správního řízení, které vyústí ve vydání rozhodnutí, proti němuž lze podat žalobu podle § 65 a násl. s. ř. s. Přesně taková situace však nastala v případě žaloby na ochranu proti nezákonnému zásahu žalovaného, který žalobkyně spatřovala v nezákonném postupu žalovaného při posouzení její přihlášky k registraci k DPH ze dne 15. 2. 2019 jako odvolání proti rozhodnutí o její původní přihlášce. Žalobkyní namítaná pochybení žalovaného představují potenciální vady řízení, jimiž se na základě námitek žalobkyně mohl zabývat jak odvolací orgán v odvolacím řízení, tak soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí o odvolání.

18. Vycházejí z těchto úvah soud konstatuje, že existují jiné právní prostředky (žaloba proti rozhodnutí), jimiž se žalobkyně mohla domáhat ochrany proti tvrzenému nezákonnému zásahu žalovaného, který napadla žalobou v této věci, tj. proti nezákonnému zásahu spočívajícímu v nezákonném postupu žalovaného při posouzení přihlášky žalobkyně k registraci k DPH ze dne 15. 2. 2019 jako odvolání proti rozhodnutí o původní přihlášce žalobkyně. S ohledem na shora uvedené soud uzavírá, že žaloba je nepřípustná ve smyslu § 85 věty před středníkem s. ř. s. Soud proto žalobu podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. odmítl jako nepřípustnou.
19. Pro úplnost soud podotýká, že žalobkyně podala proti rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství ze dne 13. 5. 2019, č. j. 18843/19/5300-21441-712599, žalobu Tato žaloba byla usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 30. 3. 2022, č. j. 16 A 101/2019-31, vyloučena k samostatnému projednání.
20. Současně soud nad rámec shora uvedeného upozorňuje na rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 28. 7. 2021, č. j. 15 A 226/2018-66, v němž se krajský soud zabýval posouzením otázky, zda je daňový orgán nečinný při vydání rozhodnutí o žádosti daňového subjektu k registraci k DPH, která byla podána v době, kdy řízení o původní přihlášce k registraci daňového subjektu k téže dani nebylo pravomocně skončeno. Krajský soud dospěl k závěru, že *„o registraci jednoho daňového subjektu k jedné dani může být souběžně vedeno pouze jedno registrační řízení, které skončí buď zamítnutím přihlášky k registraci, zastavením řízení, nebo rozhodnutím, jímž dojde k požadované registraci k dani. Jiné registrační řízení ve věci registrace téhož daňového subjektu k téže dani může být podle názoru soudu zahájeno až poté, kdy je předchozí registrační řízení pravomocně skončeno zamítnutím přihlášky nebo jeho zastavením; dojde-li k registraci daňového subjektu k určité dani a trvá-li tato registrace, je vedení dalšího registračního řízení ve věci registrace téhož daňového subjektu k téže dani vyloučeno“*. Soud ve zmíněném rozsudku dále uvedl, že žalovaný s ohledem na § 101 odst. 4 daňového řádu tedy nemohl na základě nové přihlášky k registraci zahájit další registrační řízení. Jediné, co mohl ve prospěch daňového subjektu za dané situace učinit, bylo „vtáhnout“ novou přihlášku k registraci do již probíhajícího registračního řízení zahájeného na základě původní přihlášky. V opačném případě, pokud by žalovaný nakládal s novou přihláškou skutečně jako s přihláškou k registraci k DPH, musel by řízení o ní zastavit podle § 106 odst. 1 písm. e) daňového řádu z důvodu existence překážky litispendence.
21. Dále se soud zabýval tím, jak žalobkyně vymezila žalobu na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného v doplnění žaloby ze dne 3. 2. 2022. Žalobkyně spatřovala nezákonný

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T

zásah ze strany žalovaného výslovně v nesprávnosti posouzení stížnosti žalobkyně podané ve smyslu § 261 daňového řádu dne 8. 3. 2019. V tomto kontextu se soud především zabýval otázkou včasnosti žaloby na ochranu před nezákonným zásahem, který podle žalobkyně spočíval ve Sdělení ke stížnosti ze dne 25. 4. 2019, č. j. 1208118/19/2507-40050-50172, vydaného žalovaným ke zmíněné stížnosti žalobkyně.

22. Podle § 84 odst. 1 s. ř. s. musí být žaloba podána *do dvou měsíců ode dne, kdy se žalobce dozvěděl o nezákonném zásahu*. Nejpozději lze žalobu podat *do dvou let od okamžiku, kdy k němu došlo*. K podání zásahové žaloby tedy zákon stanoví dvě procesní lhůty - dvouměsíční subjektivní lhůtu ode dne, kdy se žalobce dozvěděl o nezákonném zásahu, a dvouletou objektivní lhůtu od okamžiku, kdy k němu došlo, jejichž zmeškání nelze prominout (§ 84 odst. 2 s. ř. s.). Ve většině případů ukončeného, jednorázového zásahu bude počátek běhu obou lhůt totožný, protože okamžik, kdy ke spornému zásahu fakticky došlo, bude splývat s okamžikem, kdy se o tomto jednání dotýčný subjekt dozvěděl.
23. Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Podle odstavce 2 téhož ustanovení lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Podle odstavce 3 téhož ustanovení, připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.
24. Pro počátek běhu subjektivní lhůty pro podání žaloby na ochranu před nezákonným zásahem, správního orgánu je určující „*vědomost žalobce o nezákonném zásahu*“ (viz usnesení rozšířeného senátu ze dne 31. 8. 2005, č. j. 2 Afs 144/2014 - 110). V obecné rovině počíná subjektivní lhůta běžet „*ode dne, kdy se žalobce dozvěděl o skutečnostech, v nichž spatřuje nezákonný zásah*“ (viz rozsudek rozšířeného senátu ze dne 5. 12. 2017, č. j. 1 Afs 58/2017 - 42, č. 3686/2018 Sb. NSS). Jedná se tedy o okamžik, kdy se do sféry žalobkyně dostanou takové informace, na jejichž základě mohla seznat, v čem jednání veřejné správy, jež má být nezákonným zásahem, spočívá a že je zaměřeno proti němu. Pro běh subjektivní lhůty není naopak rozhodný okamžik, ke kterému žalobkyně nabyla přesvědčení, že došlo k naplnění všech znaků nezákonného zásahu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 6. 2011, č. j. 5 Aps 5/2010 - 293). Z výše uvedeného vyplývá, že subjektivní lhůta k podání žaloby počne běžet ode dne, kdy žalobkyně získala relevantní informace, které jí umožnily usoudit, že jde o jednání veřejné správy, v čem jednání spočívá a že je zaměřeno proti ní. Je přitom nutné důsledně odlišovat zásah a jeho důsledky.
25. Z dokladů předložených soudu žalovaným (doručenky) soud zjistil, že Sdělení ke stížnosti ze dne 25. 4. 2019, č. j. 1208118/19/2507-40050-501721, kterým byla stížnost žalobkyně ze dne 8. 3. 2019 shledána žalovaným nedůvodnou, bylo doručeno žalobkyni, resp. jejímu zástupci prostřednictvím datové schránky dne 29. 4. 2019. S ohledem na toto zjištění soud konstatuje, že nejpozději dne 29. 4. 2019 se žalobkyně dozvěděla, že žalovaný postup správce daně, který posoudil přihlášku žalobkyně k registraci k DPH ze dne 15. 2. 2019 jako odvolání proti rozhodnutí o její původní přihlášce, shledal souladný se zákonem a měl tak za to, že v daném případě není nutné přijímat žádné opatření k nápravě. Z uvedeného je podle názoru soudu zcela zřejmé, že žalobkyně se nejpozději dne 29. 4. 2019 dozvěděla, o

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T

v doplnění žaloby ze dne 3. 2. 2022 tvrzeném nezákonném zásahu, spočívajícím v nesprávném posouzení její stížnosti proti postupu správce daně ze dne 8. 3. 2019. Tento den (29. 4. 2019) je pak nutno považovat za den určující počátek subjektivní lhůty pro podání žaloby ve smyslu § 84 odst. 1 věty první s. ř. s. Dvouměsíční lhůta pro podání žaloby tak počala plynout v pátek 30. 4. 2019 a skončila v úterý 29. 6. 2019.

26. Pro zachování lhůty k podání žaloby tudíž bylo třeba, aby ji žalobkyně nejpozději dne 29. 6. 2019 předala soudu nebo jemu zaslala prostřednictvím držitele poštovní licence anebo předala orgánu, který má povinnost ji doručit. To však žalobkyně neučinila.
27. Žalobkyně sice dne 14. 5. 2019 podala žalobu na ochranu proti nezákonnému zásahu. Pro posouzení včasnosti žaloby na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu je ovšem podstatné jaké jednání veřejné správy žalobce v podané žalobě označuje za nezákonný zásah (k tomu srov. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 11. 2017, č. j. 7 As 155/2015-160). Z textu žaloby podané dne 14. 5. 2019 nicméně jednoznačně vyplývá, že nezákonnost zásahu žalovaného, proti němuž se žalobkyně domáhá ochrany, spatřovala v tom, že ji žalovaný neregistroval k DPH, když její přihlášku k registraci vyhodnotil jako odvolání. Ačkoliv byla žalobkyni skutečnost o způsobu vyřízení její stížnosti ze dne 8. 3. 2019 známa již ke dni podání žaloby dne 14. 5. 2019, žalobkyně v podané žalobě neoznačila za nezákonný zásah nesprávné posouzení její stížnosti podané ve smyslu § 261 daňového řádu dne 8. 3. 2019 či nezákonnost aktu Sdělení ke stížnosti ze dne 25. 4. 2019. To poprvé učinila až v doplnění žaloby ze dne 3. 2. 2022.
28. S ohledem na shora uvedené soud tedy uzavírá, že žalobu na ochranu před nezákonným zásahem, který žalobkyně spatřovala ve Sdělení ke stížnosti ze dne 25. 4. 2019, č. j. 1208118/19/2507-40050-501721, vydaného žalovaným, žalobkyně podala až dne 3. 2. 2022 v rámci doplnění žaloby podané dne 14. 5. 2019, tj. **opožděně**, neboť nebyla dodržena zákonem stanovená dvouměsíční lhůta k jejímu podání (§ 84 odst. 1 s. ř. s.), a proto ji soud pro opožděnost ve smyslu § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. odmítl (výrok II.).
29. Výrok III. o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.
30. Jelikož řízení skončilo odmítnutím žaloby před prvním jednáním, soud podle § 10 odst. 3 věty první zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“) rozhodl rovněž o vrácení žalobkyni zaplaceného soudního poplatku za podání žaloby ve výši 2 000 Kč. Tato částka bude žalobkyni vrácena z účtu krajského soudu ve lhůtě stanovené v § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích (výrok IV.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 11. května 2022

Mgr. Václav Trajer v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T